

saa retfærdigt, som den ser ud til, særlig i de bakkede Landsdele, men jeg vil dog minde om, at er det svært at komme op ad Bakken, er det til Gengæld let at komme ned ad den. Jeg tror, at det ene i nogen Grad vil opveje det andet. Ejeren er som Regel selv Herre over, hvor meget han vil køre, og hvor meget Benzin han vil bruge. Jeg mener derfor ikke, det er det allerværste. Men det, at man ikke kan melde sin Vogn fra, men skal betale Vægtafgift uanset, om man bruger Vognen eller ej, vil mange Steder virke meget uheldigt. Jeg tænker her paa Firmaer, der har flere Lastautomobiler, som de ikke til Stadighed bruger alle sammen; der er jo ogsaa mange Steder, hvor et Firma har en Reservevogn, der gaar ind, naar de andre er til Reparation. Det vilde være af stor Betydning for saadanne Firmaer, om man blot kunde bytte Skiltene, naar Reservevognen havde samme Vægt som de andre. Det er mig ogsaa bekendt, at man paa flere større Gaarde har Lastbiler, der kun anvendes en kort Tid af Aaret, maaske ikke mere end 3 Maaneder, i hvilke Vognen bruges til at køre Kalk fra et Kalkleje ud paa Markerne; naar det er besørget, bruges den ikke mere. Man sparer dèr kun Benzinafgiften, men ikke Vægtafgiften. Det synes jeg er uretfærdigt, og jeg tror, man skulde tage det op til Drøftelse i Udvalget.

I § 9 bestemmes det, at der forlods skal tages 100 000 Kr. til Raadighed for Ministeriet. Jeg vilde gerne have dette Beløb forhøjet til 250 000 Kr., saa at der kunde blive nogle Penge til Kommunerne. Disse har nemlig ualmindelig store Administrationsudgifter ved den nuværende Motorlov. Som Formand for et Byraad ved jeg, hvad Udgifterne gaar til indenfor Politiet, og selv om der nu kommer en anden Form for Indbetaling, vil Politiet alligevel faa adskilligt at gøre med at føre disse Love ud i Livet og føre Tilsyn med, at de overholdes. Det er kun et Retfærdighedskrav, at der ydes Kommunerne et vist Vederlag i Forhold til den Tid, der anvendes paa dette Arbejde, saaledes at Udgiften ikke skal dækkes af Kommunens almindelige Indtægter, men afholdes af selve Motorskatten.

Der er udarbejdet en Oversigt over, hvorledes de nye Afgifter vil virke, og jeg kunde have Lyst til at nævne et Par Tal, regnet efter en Kørselslængde paa 10 000 km. En 2 Personers Citroën, som nu svarer 84 Kr., vil efter de nye Bestemmelser komme til at svare 119 Kr. En 4 Personers Ford, som nu svarer 200 Kr., vil komme til at svare 140 Kr. En 7 Personers Lincoln, der nu svarer 990, vil komme ned paa 622 Kr.

Det synes af denne Oversigt at fremgaa, at alle de større Vogne vil slippe billigere. Med de større Vogne tænker jeg nærmest paa de store Luksusvogne, og jeg kan ikke rigtig billige, at man netop giver dem en lavere Afgift, end de hidtil har haft, idet jeg synes, at der maatte være Raad til at betale en Afgift nogenlunde svarende til, hvad der hidtil er betalt. Tager vi nu en 10 Personers Omnibus, saa svarer den for Øjeblikket 400 Kr. Efter de nye Bestemmelser vil den blive sat til 797 Kr. med det Kilometerantal, jeg nævnte før. En 36 Personers Omnibus, som nu svarer 2 430 Kr., vil komme til at svare 2 610 Kr. Jeg nærer ingen Frygt ved, om virkelig Ruteautomobilerne skulde komme til at slippe lidt billigere end i Øjeblikket, thi selv om de ogsaa i mange Tilfælde maa betragtes som Konkurrenter til det bestaaende Jernbaneanet, saa sætter Publikum overmaade stor Pris paa dem; de er til stor Behagelighed for det brede Publikum. Og de Ting, der er til Behagelighed for det brede Publikum, skal man nu ikke beskutte alt for højt. For Lastvognenes Vedkommende viser det sig efter den Beregning, der er opstillet, at der sker en Stigning. En 1 Tons Vogn, som nu svarer 200 Kr., kommer op paa 284 Kr., en 3 Tons Vogn, der nu svarer 600 Kr., kommer op paa 1 128 Kr. Her synes jeg ogsaa Uretfærdigheden kommer lidt frem. Medens de store Luksusautomobiler faar Nedslag, faar de store Lastautomobiler, som bruges i Erhvervslivet, et Paalæg, hvilket absolut ikke kan være til Gavn for Erhvervslivet som saadant.

Det var disse Forhold, jeg gerne vilde gøre et Par Bemærkninger om. I øvrigt vil mit Parti saavel som jeg selv gerne yde vor Medvirkning til, at disse Lovforslag føres igennem, og at de føres hurtigt igennem. Vi har jo to andre Lovforslag liggende i det høje Landsting; de er nu lige ved at blive færdigbehandlet, og kunde man skynde sig med de to her foreliggende, saaledes at de alle fire kunde blive færdigbehandlet inden alt for lang Tid, tror jeg nok, det var noget, alle vilde ønske. Og jeg tilsiger mit Partis Villighed til at medvirke hertil.

Laurson: Der har jo altid været og er ogsaa i Øjeblikket Enighed om, at Motorfolket, om jeg saa maa sige, altsaa de, der kører Motorer, skal betale for det Merslid, de forvolder paa Vejene. Hvad der ikke har været Enighed om, er, hvilket Skattegrundlag der er det retfærdigste. Vi har hidtil beregnet det meste af Afgiften efter